

R O Z S U D O K
V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Vladika a sudcov JUDr. Ivana Machyniaka a JUDr. Jozefa Kolcuna, v právnej veci navrhovateľky **J.**, bávajúcej v **K.**, proti odporcovi **P.**, bývajúcemu v **K.**, zastúpenému **J.**, advokátom v **Č.**, **o určenie manželského výživného**, vedenej na Okresnom súde **Č.** pod sp. zn. 13 C 208/2004, o dovolaní odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 11. júla 2006 sp. zn. 5 Co 442/2005, takto

r o z h o d o l :

Z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Žiline z 11. júla 2006 sp. zn. 5 Co 442/2005 a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd **Č.** rozsudkom z 5. mája 2005, č.k. 13 C 208/2004-48 uložil odporcovi povinnosť platiť navrhovateľke manželské výživné v sume 2 000 Sk mesačne počnúc od 21. septembra 2004, ktoré výživné je jej povinný platiť vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca vopred k jej rukám. Dlžné výživné za obdobie od 21.9.2004 do 31.5.2005 v sume 16 600 Sk uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľke v splátkach po 1 000 Sk mesačne spolu s bežným výživným počnúc od 1.6.2005 do zaplatenia a to pod stratou výhody splátok nezaplatením čo i len jednej z nich. Odporcyni uložil povinnosť zaplatiť slovenskému štátu na účet Okresného súdu **Č.** z titulu súdneho poplatku za návrh sumu 1 440 Sk a to v lehote do 30 dní po právoplatnosti rozsudku. Navrhovateľke nepriznal právo na náhradu trov konania.

Na odvolanie odporcu Krajský súd v Žiline rozsudkom z 11. júla 2006 sp. zn. 5 Co 442/2005 potvrdil rozsudok okresného súdu. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke trovy odvolacieho konania v sume 5 221,50 Sk, do troch dní na účet advokáta J..

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie odporca a žiadal, aby dovolací súd zrušil rozsudok Krajského súdu v Žiline a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že v konaní došlo k vade v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. Odvolací súd na pojednávaní 11. júla 2006 rozhodol bez jeho prítomnosti, resp. bez prítomnosti jeho právneho zástupcu J.. Predvolanie na pojednávanie mu bolo doručené až 13. júla 2006, teda 2 dni po pojednávaní. Jeho právnenému zástupcovi predvolanie nebolo doručené vôbec, hoci tento ho zastupoval už v konaní pred súdom prvého stupňa. Týmto postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Navrhovateľka vo svojom vyjadrení k dovolaniu odporcu uviedla, že rozhodnutie odvolacieho súdu je správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), či tento mimoriadny opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré v zmysle § 236 a nasl. O.s.p. možno napadnúť dovolaním.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Dovoláním odporcu nie je napadnutý zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, ale taký potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že dovolanie proti nemu je prípustné. Dovolací súd v prejednávanej veci dosiaľ nevyslovil záväzný právny názor, od ktorého by sa odvolací súd odchýlil. Z týchto dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie odporcu nie je podľa § 238 ods. 1, 2 a 3 O.s.p. prípustné.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť dovolacieho súdu (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. sa dovolací súd neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal tiež otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., osobitne dovolateľkou tvrdenou vadou podľa § 237 písm. f/ O.s.p.

V podanom dovolaní proti rozsudku odvolacieho súdu poukazoval odporca na to, že postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. a je daná prípustnosť dovolania podľa tohto zákonného ustanovenia.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že odvolací súd v predmetnej veci rozhodol 11. júla 2006 bez prítomnosti odporcu a jeho právneho zástupcu. Ako vyplýva zo zápisnice z odvolacieho pojednávania (č.l. 76 p.v.) odvolací súd pojednával v neprítomnosti predvolaných účastníkov. Konštatoval, že odporca sa napriek riadnemu predvolaniu nedostavil. Z doručenky odporcu však mal dovolací súd preukázané, že u odporcu odvolací súd doručenie nemal riadne vykázané, keďže túto doručenku v deň pojednávania nemal vôbec k dispozícii. Predvolanie na odvolacie pojednávanie 11. júla 2006 odporca prevzal až 13. júla 2006 a až po tomto termíne bola poštou odvolaciemu súdu táto doručenka zaslaná.

Ako vyplýva z plnomocenstva (č.l. 40 spisu) odporca 3. marca 2005 splnomocnil J., advokáta v Č., na svoje zastupovanie v predmetnom konaní. Napriek tomuto splnomocneniu odvolací súd právneho zástupcu odporcu na odvolacie pojednávanie 11. júla 2006 nepredvolal a navyše ani jeho právnomu zástupcovi nedoručil svoje rozhodnutie.

Ak odvolací súd pojednával a rozhodol v neprítomnosti právneho zástupcu účastníka konania, ktorého navyše na odvolacie pojednávanie vôbec nepredvolal, odňal tým zastúpenému účastníkovi možnosť konať pred súdom. Po preskúmaní predmetnej veci dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľovi postupom odvolacieho súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom a realizovať tak tie procesné práva, ktoré mu Občiansky súdny poriadok za účelom ochrany jeho práv a oprávnených záujmov priznáva.

Uvedená skutočnosť, že došlo k procesnej vade podľa § 237 písm. f/ O.s.p., je nielen dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania, ale je tiež okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou vadou nemôže byť považované za správne.

S poukazom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok odvolacieho súdu zrušil podľa § 243b ods. 1 O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí rozhodne súd o trovách pôvodného a dovolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. januára 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: